

ДЕЛИ-ОРМАНСКИ

Курьеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация.
Излиза всѣка седмица

Редакторъ: М. Ивановъ

Т-ца Юрданка М. Игнашова

—и—

Т-нъ Асѣнъ Богдановъ

Ще се венчаятъ на 8 Юлий т. г. въ гр. В. Търново.
Поздравленията въ дома на младоженеца ул.
»Войводска« 993
Настоящето замѣня отдѣлни покани.

Н. Пазаръ.

Партизанство и дългъ.

Следъ петвѣковното робство, първитъ строители, като уреждали формата на ново управление на измѣнена България, сж се ръководили отъ зрелостта и съзнанието на българския народъ, — преминалъ презъ ужаситѣ, — за да му дадатъ най-идеалното народно самоуправление, конституционното управление.

Затова българската конституция въ погълматата си частъ е копирана отъ западноевропейскитѣ — Английска и Белгийска. Тя дава право на всѣки български гражданинъ съ равенъ гласъ да участва въ управлението на страната — да избира законотворци, които да нареждатъ закони съгласно конституцията. Законитѣ всѣкога цѣлятъ ползата на широкитѣ народни слоеве; тѣ трѣбва да обхващатъ и покровителствуватъ не частични меншества, но интереса на голѣмитѣ народни маси.

Народа отъ своя страна бди за приложението на законитѣ, и ако забележи дефекти (недостатѣци) съревнува да ги подобри като бж да ги преработени по законодателенъ редъ. Отъ това съревнование на законоподо-

брене и законотворчество (казано въ тѣсна смисълъ на думата) се образуватъ отделни групи отъ народа които се обособяватъ въ партии, каквито има въ всѣки народъ. Когато една партия управлява, другитѣ контролиратъ управлението, като изнасятъ дефектитѣ, посочватъ грѣшкитѣ и ратуватъ за нови подобрения съ силното съзнание, че съ това допринасятъ що-годе полза за своя народъ.

Когато народния вотъ повика друга партия въ управлението на страната, тая партия бива последователна и се стреми за осъществяването на своитѣ програми и идеи.

Само така тѣ оправдаватъ народния вотъ. Обаче никоя партия не трѣбва да се самообълщава, че е най-добра и непогрешима както желае да върви по съвсемъ нови пѣтища щомъ съ своята дѣйностъ разстройва онова който е наследилъ отъ своитѣ прешедственици.

Тя е извикана да твори, да гради върху това, което може би съ дългогодишенъ трудъ е постигнато; тя е из-

викана съ пресни сили да гради народното благоденствие. Тя трѣбва да удовлетвори народнитѣ нужди и да подкара съ прѣси сили греблата на българския корабъ.

И този партизанинъ не трѣбва да принадлежи вече лично на себе си; той е вече общественъ избранникъ, общественъ добротворецъ; той е далечъ отъ надменното „азъ“; него го вълнува само общественна отговорност, той вече служи не толкова на своя партия отколкото на своя народъ; той не бива да мжсти на своитѣ политически противници, а трѣбва да използва добритѣ имъ мисли като паралелно съ своитѣ ги приложи, изпита на практика.

Истински членъ на една партия е оня гражданинъ който има за лозунгъ „общото добро“. Тогава неговата съвестъ бива чиста и спокойна, тогава той може да се вестява средъ обществото винаги съ усмивка на уста.

П.

Любовъ и смъртъ.

Между първитѣ братовчеди Василъ Пеневъ и Томая Георгиева и двамата отъ село Яйла, 17 годишнѣ сжществувала силна любовъ.

Близкото сродство, закона и родителитѣ на влюбенитѣ не давали съгласие за женитба на младитѣ.

Василъ се среща съ Томая и заявява, че ако не му пристане ще убие и нея и себе си. За да го успокои момичето му обещава Една вечеръ Василъ дълго чакалъ обаче възлюбената му не излязла. Тогава тѣ стрелялъ въ леглото и Обаче нейното мѣсто било праздно — въ леглото били майка и и братчето и. Убиеца сигуренъ че е отмѣстилъ, побѣгва въ гората. Цѣли три дена братята му го ди-

АБОНАМЕНТЪ:

за година; 50 лева; за 6 месеца — 30 лева; единъ брой — левъ

обявления:

търговски 1'50 лева кв. сантим
приставски 0'80 лева на дум а

рили, като предполагали, че той се е самоубилъ, защото той нѣколко пѣти е заявявалъ предъ своитѣ, че ще се самоубие Въ момента когато открили скривалището му, младежа се само-застрелялъ съ два куршума въ гърдитѣ.

Така говори мѣлвата.

Какво ще каже следствието не знаемъ

Трудово тържество

ВЪ с. САКАРЪ-ТЕПЕ.

На 1 Юлий се състоя тържество по случай полагаането клетва на трудовацитѣ отъ I Окол. Трудова група при Шум. Окр. Тр. Бюро.

За цѣлѣта началника на групата г-нъ Д. Узуновъ произнесе речъ, която предаваме в'кратце:

— Особенна радостъ чувстваме днесъ всички, Вие азъ. Изминаха се 50 години отъ оня тържественъ день, когато България получи своята свобода следъ петвѣковното робство. За жалостъ останаха невключени Македония, Добруджа и Тракия. Последнитѣ двѣ войни водени съ нечувано самопожертвуване дадоха на свѣта да разбере, че нашия народ на Балканитѣ иска да сътрудничи на Европейската цивилизация и култура.

„Не се гаси туй що не гасне“, е казалъ народния поетъ. Така сжщо нѣма угасне и вѣрата въ свѣтлото бждаще на малкия, но жилавъ, коравъ и честолубивъ българинъ. До свършека на войната 45 набора преминаха презъ казармата — училище за българския селянинъ съ което опознаваше своята родина и родни братя. Всички ние преминали презъ нея познаваме нейния духъ и дисциплина. Но злополучната война съ своя миренъ договоръ ни наложи ограниченъ брой войници. Останалата младежъ вънъ отъ казармата намѣри своето назначение въ редовете на трудова повинностъ, за да може не съ оржие, а съ трудъ честенъ, примеренъ трудъ да закрепи отечеството.

Забравени смѣтки.

Презъ 1925 г. бѣ образуванъ комитетъ отъ разнитѣ партийни течения въ града, който да действа за откриване околията ни, за тая целъ естествено бѣха нуждни средства и комитетъ пусна подписка между гражданитѣ по която до колкото си спомнямъ се бѣха събрали около 3000 лв; за касиеръ на тоя комитетъ бѣ избранъ Будинъ Вичевъ — мирови сждия въ града ни, комуто се предаваха всички събрани суми, но понеже не стана нужда да се командирова въ делегации и пр., а околията се откри, почти безъ действията на тоя комитетъ, събраната сума остана излишна и следваше да се внесе за нѣкаква благотворителна целъ, или се повърне на правоимещитѣ; това обаче не е сторено и касиера е държалъ въ себе си сумитѣ, въпреки да-

Нови-Пазаръ.

Хумористично описание

Вмѣсто фейлетонъ.

Нашия градъ не градъ като градъ, нито пѣкъ село като село. Носи името градъ, има по-вече земледѣлци, но все пакъ не е нито едното, нито другото, т. е. той е нѣщо като „челезъ“ — средно-производно отъ градъ и село. Можемъ преспокойно да го наречемъ селски градъ, или пѣкъ градско село.

Иначе е хубавъ нашиятъ градецъ. По отличителни негови особености сж: Има градски часовникъ останалъ отъ Мохамедово врѣме, обаче той, — часовника, — никакъ не се придържа о корана: обикновенъ петъченъ день, вѣроятно отъ радостъ, че цѣлия Дели-орманъ идва тукъ на пазаръ, — се налива безразлично съ какво и неделенъ день като всички християни не работи, а по-неделникъ до обѣдъ разваля махмурлукъ.

Има две джамии построени съ камани довлечени отъ Плиска, ходжитѣ на които безропотно заместватъ часовника.

Черквата не се вижда дори съ мисроскопъ, защото е закопана отъ земята въ земята — Ново-пазарци не сж религиозни, освенъ когато ще става изборъ за църковни насоятели.

Училищата за да не пострадатъ отъ пожаръ сж съ по една, две, дори и 4 — 5 стаи и то изъ целия градъ за да могатъ всички учители, учители, деца и пр. да се убедятъ, че свѣта има четири страни и че Нови-Пазаръ не е шепя селище при наличността на 4 — 5 основни училища, 2 прогимназиални и пр., а е градъ и „единъ пѣтъ градъ“.

Сжществувала пожарна команда съ инвентаръ пожарна помпа Зли язици разправятъ, (дано не е вѣрно), че помпата била на „сигурно“ мѣсто и въ случай на нещастие щѣла да я замѣсти командата на Захарчукъ — София.

Има ловно д-во съ ловенъ домъ и ловенъ паркъ. Въ паркъ ще се развѣжда всѣкакъвъ дивечъ включително и двукракъ съ рокли надъ коленетѣ и облекло чарлстонъ Последния ловъ презъ забраненото врѣме става забележително изобиленъ. Посетителитѣ на парка ще могатъ, както се казва нѣкъде: „съ уста си птички да ловятъ, а съ очи си звезди да снематъ“ безъ ловни билети. Лова ще се удря и консумира на „мѣсто“. — Снаряжение се добива срѣщу обикновенни парчета книжки съ надписъ: „Бѣлг. Нар. Банка плѣща предявителю“. . . . направо въ бюфета на ловния домъ. Направени сж постѣпки на Новинъ Пазаръ да се обяви за първостепененъ курортъ, дѣто всѣки безплатно ще намѣри артикули отъ първа необходимостъ като: прахъ (пепелъ), калъ, камъни, вино — вмѣсто вода и пр.

Има читалище »св. димитъръ« по настоящемъ съ две наст-за,

ПЕНЧО Ц. ЧОЛДКОВЪ

же предупреждението на общината и чакъ сега — преди 1—2 месеци, сумата била внесена за фондъ „постройка паметникъ въ града“, по чия инициатива е станало това не зная, обаче азъ мисля че тоя въпросъ трѣбваше да се разрѣши отъ членоветъ на комитетата и предъ когото касиера трѣбва да даде отчетъ за събранитѣ суми, за разходитѣ — ако има такива и следъ вземане съответното рѣшение, къде да се внесе

се сумата — касиера ще я внесе. Но не следва ли да се начете касиера съ лихви за презъ времето презъ което е държалъ тия суми въ себе си?!

Така ли ще уреждаме общественни работи?

Чакамъ Председателя на комитетата да си каже думата по тоя въпросъ и ще се повърна.

Членъ на комитетата.

Отговоръ на отговори и обяснения.

Свѣтлина, повече свѣтлина! казва нѣмската пословица; а тя се добива, когато по-вече хора си кажатъ думата по третириани въпроси. Така е и по кооперативнитѣ въпроси. Въ в-къ Куриеръ се явиха „кооператоръ“, Ванковъ и М. Калевъ; може би ще се явятъ и други — толкозъ по-добре, ще блесне по-вече свѣтлина за кооперативното строителство въ нашия край, а най-вече за съюза на кооперациитѣ — гара Каспичанъ — Ванковъ, който преди да бжде избранъ за членъ отъ управата на Синдиката е действувалъ и агитиралъ противъ сжщия — нѣщо допустимо, човѣшка слабостъ! — Но нима е забравилъ самъ той това и излиза голѣмъ реформаторъ въ кооперацията! Той напада по всички линии бившия началникъ Димитровъ, за сключени сдѣлки отъ кооперации с сина на Димитрова — Кой е виновния? Но преди отговора небива ли да се разбере, че и тогава се забикалялъ Синдиката, както и днесъ сжщия Ванковъ го забикаля. По въпроса за виновностъ по сключени сдѣлки съ сина или бащата Димитровъ отъ нѣкои кооперации не е ли право на кооператоритѣ да поискатъ отчетъ отъ управата на кооперацията. — Ако В е научилъ нѣкои грѣшки отъ кооперациитѣ, защо е мълчалъ до сега, и защо ще вини тоя и оня кооператоръ? Ванковъ се явява защитникъ и на г. Попова и на г. Загорски; върваме че отъ неговата защита не ще е доволенъ нито първия, нито втория. Ванковъ плачи за стария управителенъ съветъ трѣбва да се каже, че въ него е ималъ или близки нему хора или идейни другари; иначе при наличността компрометирана дей-

ностъ материални начети отъ контролни органи, което Ванковъ знае какъ ще си криви душата и пролѣе сълзи?

М. Калевъ не отговаря на зададенитѣ му въпроси защо? — щѣлъ да отговори на общото събрание на Синдиката — а до тогава трѣбва излѣе своя жупелъ противъ „лицата попаднали въ днешната у ва на Синдиката по мистериозенъ начинъ“, въ голѣмото си болшинство сж лишени отъ елементарна култура и идѣйностъ“.

Нѣка г. К. обясни тоя мистериозенъ начинъ; въ кооперациитѣ мистерии не бива да има и дали г. К. може доказа такива? — Или не ще ли самъ да създаде мистерия? Управата била лишена отъ култура и идѣйностъ — но за това нѣма упрецитѣ и начетитѣ, какъто иматъ М. Калевъ & Сие, като разтроиха дори разориха Синдиката. Да се запитае грѣшането ако не на М. К. то на неговия антуражъ. не цѣли ли потъпкване на отговорноститѣ? Всички тѣхни дѣйствиия, за които управата на Синдиката е излѣзла съ окръжно, не подрони ли доверието, не разтрои ли кооперативната дисциплина въ Синдиката. М. К. не бѣше ли, които разтрои кооперацията въ селото си съ своята култура и идейностъ: та трѣбваше да му се наложи остракизмъ? Като разтрои и синдиката — днесъ се явява идеологъ на кооперативното движение. По малко велзевулство, господа, по малко крокодилски сълзи!

Това е което възбужда тягостъ не само на себепризнатитѣ строители, но и на всѣки истински кооператоръ отъ околията! Кооператоръ.

Само при Ал. Донева & Синъ.

Всѣкакъвъ видъ дървенъ материалъ

като главини, бутове, наплати и крака, окове, опашки, клемии и пр. коларски принадлежности.

железария, всички видове сурово желѣзо и дребна желѣзария.

Гвоздеи и Циментъ
ОСЕНОВИ и ОБОДИ
БУКОВИ

първото съ портфейлъ, а второто ще се сдобие съ такъвъ, когото първото предаде касата. Дветѣ настоятелства си иматъ председатели, подпредседатели, касиери, секретари, библиотекари, домакини и пр. Контролната комисия е една. До сега библиотека имаше на книга, сега никаква нѣма защото старото здание благополучно си залюля краката — продадено е. Половината пари получи старото настоятелство, а другата половина. . . . може да получи новото. Народа върва, че „св. Димитъръ“ ще слезе на земята да я управи — носи се упоритѣ слухъ, че „св. Димитъръ“ се обадилъ снощи чрезъ радиоапарата, посредствомъ най-кжситѣ вълни до старото настоятелство „случайно“ чули тая работа. Като следствие на тоя небесенъ разговоръ, появило се леко разстройство у нѣкои отъ членоветъ на настоятелството (?!) Докторитѣ се надяватъ всичко да се мине безъ попп.

Платете си абонамента.

КОЛОНИАЛЪ И ТЮТЮНЪ НА ЕДРО = НОВИ-ПАЗАРЪ =

ПРИ ЖЕКО ИВАНОВЪ—КАСПИЧАНЛИЯТА

Клингеритъ, Композиция, Азбестъ, Шмиргелъ, Миниумъ оловенъ, Рацина (чам-сакъзъ), Вазълинъ гресъ, Минерални и цилиндрави жнсла и др. принадлежности за парни и газови двигатели.

1—5

ПРИ ЖЕКО ИВАНОВЪ—КАСПИЧАНЛИЯТА

При Радущъ Димовъ

ФИННА ПАРФЮМЕРИЯ!

Пудри, одеколони парфюми:

Помпея,

Флорами,

Вивитъ и др.

КРЕМОВЕ „ЖИВРИНЪ“

разхубавяватъ лицето, разбуждатъ заспалата душа.

АНГЛЙСКИ СИНЪ

КАМАКЪ

Ромънска камена соль, соль фоча, за мандражи и сиренари, рафия за лозя, мая за сирене и кашкавалъ въ прахъ и течностъ.

Прежди, платна, оксфорди спортни платове за мжжки и дамски кустюми и всички колониални и манифактурни стоки при специално намалени цени отъ 1 Май

При Гавраилъ Юрдановъ — Н. Пазаръ.

Важно за сезона!

Гвоздеи всички размѣри. Мая за сирене, тель за ограда, катранъ, бодлива тель, пълненъ асортментъ колониални стоки.

Манифактура прежди английски и български, боялия, сулани и кавраци, кастарлия кавраци и сулани платна оксфорти български.

Цени подъ конкуренцията.

Който не познава Трифонъ ще се опознае.

Тютюнъ на едро и дребно.

Трифонъ Енчевъ — гара Каспичанъ.

Продава се!

1. Единъ масивенъ джкянъ въ центъра на града срещу пазаря.
2. Дворно мѣсто съ стари постройки за житни складове и индустрия.
3. Едно праздно мѣсто до вакуфски ханъ.
4. Една жетварка и мисиротрошачка двойни гърла.

Справка Редакцията.

Дава се подъ наемъ магазина до „Сингеръ“.